

หน้า 5

สรุปผลการวิจัยและซ้อมสอบแบบ

การวิจัยเรื่อง ภาระปริมาณเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนปฏิภาณภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนกับครูวางแผนการสอน มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ของนักเรียนที่เรียนโดยครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนกับครูวางแผนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิจัยสร้างเครื่องมือ 2 ชนิดคือ

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 2 ฉบับ คือเรื่องธรรมชาติราษฎร์ กับเรื่องลิลิตะเลงพาย ซึ่งแบบวัดผลสัมฤทธิ์ห้องสอบฉบับมีถ้าภาระเที่ยง ๗, ๘๕ และ ๙ ห้องละห้อง

2. แผนการสอน 2 เรื่อง คือเรื่องธรรมชาติราษฎร์ และความเรื่องลิลิตะเลงพายจำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 ครูเป็นผู้วางแผนการสอนนี้จะเน้นกระบวนการเรียนแบบกลุ่มการเขียนแผนการสอน อีกฉบับหนึ่งก่อนสอน ๑ สัปดาห์ ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนการสอน และนำข้อมูลนี้ให้จากการวางแผนมาเขียนเป็นแผนการสอน นำแผนการสอนนั้นส่องฉบับใบให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบขั้นตอนในการสอนและสำเนาภาษา และถูกวิจัยแก้กลับมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนโรงเรียนสกอร์เชร์ชั้นชุติมน้ำที่ชู ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีการเรียน ภาษา ๒๕๒๗ โดยเลือกห้องเรียนที่มีผลลัพธ์ทางการเรียนที่ไม่แตกต่างกันมากส่องห้อง เมื่อเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานวิจัย หลักสูตร วิทยานิยนต์ และให้สัมภาษณ์แบบสัมมุทัชจำนวน 2 ชุด ที่อ้างอิงพระบรมราโชวาทและเรื่องลิลิตะลงท้าย การสร้างอาชีวภาระวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อยืนหนึ่งของเนื้อหาเดียวกัน ให้ข้อสอบเรื่องลิลิตะลงท้ายจำนวน 60 ข้อ และเรื่องพระบรมราโชวาท จำนวน 40 ข้อ สร้างเสร็จนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบสำนวนภาษา ผู้วิจัยนำกลับมาแก้ไข หลังจากนั้นนำไปใช้ในห้องเรียนจำนวน 5 ห้องตรวจความคงในเนื้อหา ผู้วิจัยนำกลับมาปรับปรุงและทดลองใช้กลับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีใช้ตัวอย่างจริง และนำมาวิเคราะห์หาความยาก ท่อน้ำใจ จำแนก และพัฒนาความเที่ยง

ผู้วิจัยได้ลงมือสอนโดยใช้เวลาห้องสัมมูลิข์ 16 ครั้ง หรือ 8 สัปดาห์ โดยห้องสัมมูลิข์คือกลุ่มหัดลองและกลุ่มควบคุมเรียนความแผนการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มหัดลองเรียนความแผนการสอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผน ผู้สอนกลุ่มควบคุมเรียนความแผนการสอนที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น เรียนเสร็จแล้วเรื่องหัดลองที่เนื้อหาดังที่ 5 และน้ำผลการสอนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ผ่านเบี้ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ค่า t (t-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปให้ว่าผลสัมมุทัชของนักเรียนที่เรียนโดยครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยครูวางแผนการสอน ในระดับความมั่นใจสัมมูลิข์ ทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มหัดลองมีผลสัมมุทัชทางการเรียนสูงกว่า เนื่นไปจากการสอนที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนมีสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ประสัยอิสระสูงกว่าการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้วางแผนการสอนคนเดียว ซึ่งส่งผลดีอย่างกับคักกล่าวของ สุจาริน เนียร์ชอม และถายใจ อินเดรีพาร์ท (2523 : 140-147) ว่าในการเรียนการสอนลักษณะนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนวัตถุประสงค์ วางแผนร่วมคิดกิจกรรมทั้วยกจะเป็นดียิ่ง เพราะนักเรียนจะได้มีส่วนร่วมในการกิจกรรมทางเรียนอย่างเพียงขั้น มีความศักดิ์สิทธิ์และกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา และยังสอดคล้องกับลักษณะของ ไฮเดอร์เกน

(Heidgerken 1968 : 281-285) เกี่ยวกับการยอมรับวัตถุประสงค์ การมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนการสอนทำให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งกล่าวไว้สรุปไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ที่สุดและมีประสิทธิภาพนี้เมื่อยูเรียนเข้าใจและยอมรับวัตถุประสงค์ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของทางเรียน และวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับครู

ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับของ แมคคอลลัช (McCollouch 1971: 5114-A) และของเนลสัน (Nelson 1971: 99-A) ซึ่งทดลองเกี่ยวกับการสอนวัตถุประสงค์ และไม่สอนวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทราบ ปรากฏว่าในการสอนวัตถุประสงค์ทำให้นักเรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนสูงกว่าการไม่สอนวัตถุประสงค์ ผลการวิจัยนี้สนับสนุนให้เห็นว่า ลักษณะนักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ เสนอภาระกิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีประเมินผล จะช่วยทำให้นักเรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากการสังเกตในการเรียนของกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนสนุกสนาน กระตือรือร้น และมีความสนใจในการเรียนมากกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมในการเรียนการสอนแต่ละตอน เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเป็นผู้สนับสนุนช่วยกันความสนใจของเขามีงานทำให้บรรยายในกรอบการสอนสู่นักเรียน ไม่เบื่อหน่าย ซึ่งทรงคันเชิงลึกกับกลุ่มควบคุม ที่มีนักเรียนบางคนแสดงอาการเบื่อหน่ายอย่างเห็นได้ชัด และไม่ด้อยให้ความสนใจในกิจกรรมมากนัก

นอกเหนือนี้ในการร่วมอภิปรายในกลุ่มทดลองหลังจากวางแผนเนื้อหาเสร็จเรียบร้อยแล้ว เกี่ยวกับเพื่อไขข้อ และความรู้สึกของนักเรียนในการวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับนักเรียน นักเรียนส่วนมากยอมรับว่าการวางแผนการสอนช่วยกันระหว่างครูกับนักเรียน

ท่าให้ นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียนสนุกสนาน และมีวัยปัญญาสั่งการปีกห่อง ระบบประชาอิปโถย การที่ไก่ทรงจุกประสงค์เชิงพุทธกรรม และวิธีการประเมินผลของครู ทำให้สามารถเก็บข้อมูลได้และอ่านหนังสืออยู่ในประเด็นสำคัญ ซึ่งจะช่วยทำให้ผลลัพธ์ทาง การเรียนดูงดงาม

การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน มองจากมุมของครูก่อนการเรียนและการสอน สนุกสนานแล้ว ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ไม่ว่าทางด้าน จิตวิทยา ทำให้นักเรียนเข้าใจว่าครูยอมรับความคิดเห็นของพวกเขา และหากเขาต้องร่วม ร่วมในการเรียนการสอน ดังนั้นนักเรียนจะพยายามทำให้บรรลุคุณประสงค์ที่ตั้งไว้ร่วมกัน การเรียนการสอนจึงเกิดประโยชน์มากและไปสู่เป้าหมายปลายทางพร้อมกัน

ขอเสนอแนะ

1. ขอเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในกระบวนการสอนครูควรเข้าใจนักเรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์ ในการเรียน กิจกรรม และวิธีประเมินผลอย่างชัดเจนเดียวกัน จะทำให้การวางแผนการสอน เป็นไปอย่างราบรื่น

1.2 ก่อนลงมือวางแผนการสอน ครูควรให้นักเรียนໄດ້ສຶກສາລົງເນື້ອນຫາ ที่จะเรียนให้เข้าใจเสียก่อน เวลาเสนอกิจกรรม หรือชุดประสงค์จะໄດ້ສົດຄລອງກັນເນື້ອນຫາ ໂຍໃຫ້เวลาในการສຶກສາທອສະວຽດ

1.3 ในกระบวนการสอนครูใช้เวลาในช่วงเช้าก่อนเข้าเรียน หรือในช่วงบ่าย ว่างจะทำให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้น ไม่ควรใช้เวลาหลังจากเลิกเรียนแล้ว ซึ่งทำให้ เด็กเมื่อหน่าย และล้าจากการเรียน ทำให้เด็กไม่อุต্সุน ไม่สกัดกีดระหว่างแผน

1.4 การเลือกสถานที่ในการวางแผน ควรเลือกห้องที่เหมาะสมสมกับจวนวน นักเรียน และควรจัดสภาพบรรยากาศเพื่อเร้าความสนใจ จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนร่วมแสดง ความคิดเห็นໄດ້มากขึ้น

1.5 การเลือกสื่อมาใช้ในการทดลอง ควรเลือกห้องที่เป็นอุตสาหะ เพื่อป้องกันมีข้อหาเกี่ยวกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนขาดส่วนราชการ

๒. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรให้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น
เขตภาคีของนักเรียนเกี่ยวกับการวางแผนการสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง
ทางด้านการวางแผนการสอน

๒.๒ ควรให้มีการเปรียบเทียบการวางแผนการสอนในระดับชั้น
อนุฯ หรือ วิชาอื่น

๒.๓ ในการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ ควรให้
ศึกษาและเปรียบเทียบถึงความคงทนหรือความแม่นยำในเนื้อหาที่เรียนด้วย เพื่อชี้ว่าเมื่อ
นักเรียนเรียนจบแล้ว และพึงระยะเวลาและสมควร นักเรียนจะมีความคงทนในเนื้อหา
ได้ดีมากน้อยเท่าไร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากร暨มหาวิทยาลัย